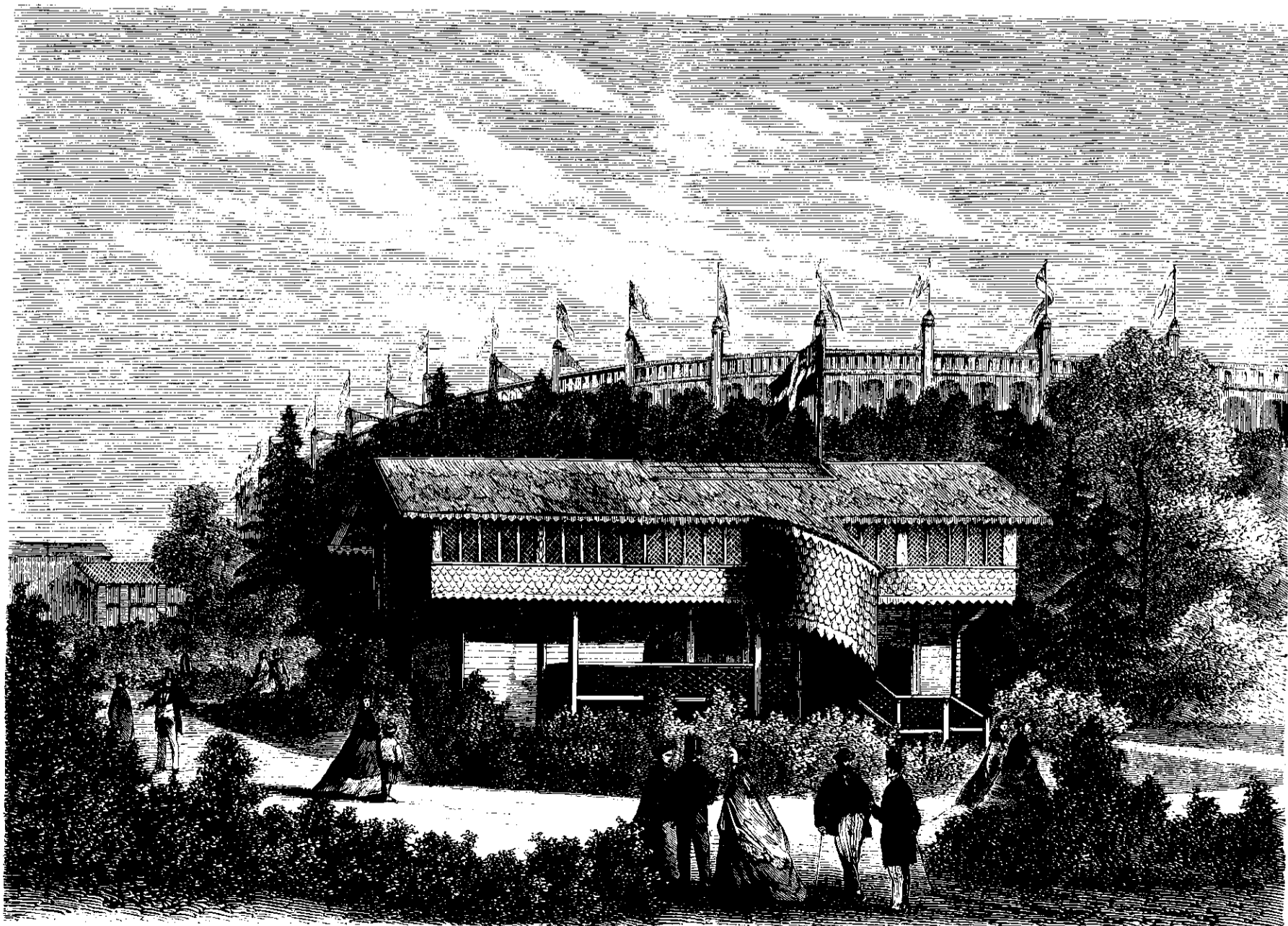

Saltvands-Akvarium

her. De betragtedes i forrige Aarhundredes Dage — da fine Folk aldrig gik tilføds, men selv om det gjaldt Bisster i det nærmeste Nabolag, enten hjørte eller endog lode sig høre i Portehaise — som uendeligt langt borte fra den Stad, der nu er ifærd med at omgive dem paa alle Kanter.

Men Kongeboligens Opførelse (i den anden Halvdeel af Carl Johans Regering) frembragte en heel Revolution i disse Forhold. Ikke alene maatte nemlig i den Anledning et stort Areal jævnes og planeres for at faae Byggetomt og Terrain til den betydelige Slotspark, men det saaldt nu ogsaa af sig selv, at den rigere Deel af Byens Indbyggere stedse fik større og større Lyft til at opføre sig Boliger i det nye Slots Nærhed, og snart fremstod saaledes en heel Deel smukke Huse, som man længe benævnte med Kælesnavnet „Bag Slottet“. Fortjenesten af at have bragt denne Behyggelse i et ordentligt gennemført og uden Tvivl meget heldigt System, skyldes imidlertid Høiesteretsadvocat Jac. Homann, der herved vistnok har faaet sit Navn en endnu bedre Udfigt til Ubdødelighed, end den, han skylder Henrik Bergeland, i hvis morsomme Bog om Processen mellem „Konsthändler Schmah og Konstdommer Homann“ (1842), maaskee det Allermorsomste handler om den Sidste. Homann kjøbte for en halv Snees Aar siden en hidtil ei alene ubebygget, men saa at sige næsten ubekendt Strækning nedenfor Uranienborgsfløven og stødende lige op til Grændsen mellem Stadens og Vestre-Alter Sogns Jurisdiction, hvor han siden den Tid har ladet opføre og afhænde hened tredive smukke Huse, intet mere end to Etager, enkelte endog kun een Etage høie, samtlige med tilhørende haver og byggede, om end langtfra ikke i samme Stil, saa dog saaledes, at en fælles Plan er umistjendelig. Een og samme Arkitekt (en Broder af den berømte Musiker Ole Bull) har ogsaa opført dem alle sammen, thi Homann sælger ikke Byggetomter, men Huse i fuldferdig Stand. For at vedligeholde sit Anleegs villamæssige Charakter, laaber han stedse i de Etager, han udsteder, indføre den Servitut, at Haverne skal vedligeholdes, samt at ingen Bevertning, Handel, Haandværksdrift o. desl. nogenfinde maa finde Sted her. Den allerførste Deel af disse Bygninger tilhører ogsaa Embedsmænd.

Saaledes er i mindre end et Aarti en sumpet Eng, i hvis Damme Battigbørn fangede Bitter, forvandlet til en Forstad, der danner en smuk Afslutning for den elegante Westend, som Christiania er i Færd med at skabe sig. Den er et værdigt og smagfuldt Sidesykke til Trælaspatriatets ældre og naturligviis langt større og mere luxuriøse Landsteder langs Trammensveien. Dog er i Homannsbyen, formedelst endeel omgivende, tildeels skovklædte Høider, Udfigten kun fri paa enkelte Punkter inod Nord, hvor Grefsenaaens høie Granitmaser blaane langt ude i det Bjerne. Partiet staaer i denne Henseende noget tilbage for en endnu yngre Nabolagsforstad Heidehougen, saa kaldet efter en Militair ved Navn Heide, som boede der i forrige Aarhundrede, men Udfigten er da ogsaa det Eneste, hvori Heidehougen tør kappes med Homannsby, thi Hvin bestaaer, som liggende paa Landets Grund og saaledes uafhængig af Christianias Byggelove, udelukkende af Træbygninger.

Verdensudstillingen i Paris. Efterligningen af „Ornäs-Stuen“ i Dalarna.